

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง
เรื่อง ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว พ.ศ.๒๕๖๓

ตาม que ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง ได้เสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว พ.ศ.๒๕๖๓ ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง ได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว พ.ศ.๒๕๖๓ ไปแล้วนั้น

บัดนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง ได้ดำเนินการจัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว พ.ศ.๒๕๖๓ โดยนายอำเภอสันกำแพงได้พิจารณาอนุมัติ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว พ.ศ.๒๕๖๓

จึงประกาศให้ทราบ โดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นายเสน่ห์ สุภาชิต)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

พ.ศ.๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง
อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

พ.ศ.๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง
อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว
พ.ศ.๒๕๖๓

หลักการ

เพื่อเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว เพื่อมิให้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง จึงได้จัดทำข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว พ.ศ.๒๕๖๓

เหตุผล

ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง เป็นชุมชนที่มีขนาดกลาง มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีการเลี้ยงสุนัขและแมวเป็นจำนวนมาก ซึ่งในบางครั้งเจ้าของสุนัขและแมว ยังไม่มีความตระหนักในเรื่องการดูแล รักษา เลี้ยงดู และการควบคุมการปล่อยสุนัขและแมว ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสุนัขกัดทำร้ายผู้อื่นที่มีใจเจ้าของ หรืออาจเกิดโรคติดต่อจากสุนัขและแมวสู่คน เพื่อเป็นการดูแลรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้างให้ดีขึ้น ป้องกันและแก้ไขปัญหาก่เกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ ควบคุมโรคระบาด มลภาวะและสภาพแวดล้อมเป็นพิษ และกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว จึงได้ตราข้อบัญญัติเรื่องนี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว พ.ศ.๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง และ นายอำเภอสันกำแพง จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ข้อบัญญัตินี้ มีให้ใช้บังคับแก่

๑. การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ
๒. การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายถึง สุนัข และแมว

“การเลี้ยงสัตว์” หมายถึง การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายถึง การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายถึง เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครองสุนัขและแมว ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงผู้ให้ที่อยู่อาศัยและผู้ควบคุมสุนัขและแมวด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายถึง คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงแนวอาณาเขตที่ดินซึ่งใช้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่ติดกันเป็นพื้นที่เดียว

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชนและประชาชน สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรร่วมกันได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมีกลิ่นเหม็น

“การขึ้นทะเบียน” หมายถึง การนำเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้ว แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแข่ข้าง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๖ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแข่ข้าง เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดโดยเด็ดขาด

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลแข่ข้างดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑.๑) ที่หรือทางสาธารณะ

(๑.๒) สถานที่ที่ไม่ใช่เคหสถานของตน

(๒) ให้พื้นที่ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลแข่ข้างทั้งหมดเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามข้อบัญญัตินี้

หมวดที่ ๒

การขึ้นทะเบียนสัตว์

ข้อ ๙ ในการขึ้นทะเบียนสัตว์ ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่ครอบครองสัตว์เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ วันขึ้นไป ยื่นคำขอใบรับรองการขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแข่ข้าง หรือสถานที่ใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่สัตว์ตายหรือได้พบสัตว์ที่ตายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการตายหรือพบสัตว์ที่ตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์ตายหรือพบสัตว์ที่ตาย เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

กรณีที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครองของเจ้าของสัตว์ เช่น สูญหาย มอบสัตว์ให้บุคคลอื่น เป็นต้น เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครอง

หมวดที่ ๓ การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๑ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิธีแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ มีก่อให้เกิดเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง แมลงวัน แมลงสาบ หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ

กรณีเป็นสัตว์สายพันธุ์ที่มีนิสัยดุร้าย หรือสัตว์ที่มีประวัติเคยทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน จะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่สัตว์ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ รวมทั้งฝ้าระวังมิให้เกิดมลภาวะทางกลิ่นและเสียง หรือเป็นแหล่งเชื้อโรคที่เป็นอันตราย

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ ทั้งนี้โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นคาว และไม่เป็นที่ให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) เจ้าของสัตว์ต้องนำสัตว์ที่มีอายุระหว่าง ๒ - ๔ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นครั้งแรก และต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน และจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เช่น การฉีดวัคซีนให้สัตว์เลี้ยง เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์สายพันธุ์ที่มีนิสัยดุร้าย หรือสัตว์ที่มีประวัติเคยทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน จะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๘) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของสัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลแห่งชาติ

(๑๐) การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะฟาร์มเลี้ยงสัตว์นอกจากจะปฏิบัติตามข้อ ๘ แล้ว ยังต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการทำฟาร์มสัตว์นั้นด้วย

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๑๓ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการของโรค เช่น อาการดุร้าย วังพ่าน กัดสิ่งของที่ขวางหน้า หรือเข็งซึม ชุกตัวในที่มืด น้ำลายไหล เดินโซเซ ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี้ย เป็นต้น ให้เจ้าของสัตว์กักสัตว์ไว้ และแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง เพื่อประโยชน์ ในการควบคุมโรค

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของสัตว์จับสัตว์นั้นกักขังไว้ เพื่อสังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอทราบ

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง ตายหรือสงสัยจะเป็นโรค เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ เพื่อตรวจหาโรคสัตว์

ข้อ ๑๔ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราว มีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์ หากปรากฏกรณีสงสัยว่าสัตว์ดังกล่าวมีอาการตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

ข้อ ๑๕ เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เพาะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรค โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำ

ข้อ ๑๖ เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้มีอาการของโรคสัตว์ หรือเป็นโรคสัตว์ หรือถูกสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัดหรือทำร้าย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ

ข้อ ๑๗ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวางการจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ ทั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดมีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สงสัยว่าจะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๑๘ เมื่อมีประกาศเขตระบาดของโรคสัตว์หรือประกาศเขตโรคสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์จนกว่าจะสิ้นระยะเวลาตามประกาศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๙ ผู้ใดนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ต้องควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่น หรือทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือของผู้อื่นได้อย่างทันท่วงที

(๒) สำหรับสัตว์สายพันธุ์ที่มีนิสัยดุร้าย หรือสัตว์ที่มีประวัติเคยทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน เมื่อเจ้าของสัตว์นำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของสัตว์จะต้องจัดให้สัตว์สวมใส่อุปกรณ์ครอบปาก และผูกสายจูงที่แข็งแรงและต้องจับสายลากจูงห่างจากสัตว์ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตรตลอดเวลา และห้ามบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี นำสัตว์ดังกล่าวออกนอกสถานที่เลี้ยงโดยเด็ดขาด

หมวดที่ ๔
อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใดๆ ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง

หมวดที่ ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่ ๐๘ ต.ค. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นายเสนห์ สุภาชิต)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแช่ช้าง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายภูเบศ พุฒิรัตน์พร)

นายอำเภอสันกำแพง

๖/๑๐/๖๓

